

The image shows four distinct fly fishing flies resting on a surface of broken ice and dark rocks. The flies vary in color and design: one has a large, bushy head of bright red fibers; another has a head of fine, light-colored fibers; a third is a smaller, more compact fly with a red body and black head; and the fourth has a head of long, white, wispy fibers. The background is a textured, dark grey rock surface partially covered with clear, jagged pieces of ice.

Heta flygval
**Kärkis 4 bästa
vinterflugor**

På vintern är både du och havsöringen stela som pinnar. Det räcker inte med att pälsa på sig allt man har, du måste välja rätt fluga också. Men det ordnar experten John Kärki.

TEXT JOHN KÄRKI FOTO MAGNUS NÄSMARK

Kärkis 4 bästa vinterflugor

Vinterfisket längs ostkusten är ofta lite trixigt. Öringens aktivitet är låg och fisken står ofta still. I denna artikel presenterar jag fyra flugor som fungerar extra bra i jakten på grov öring under vintern. Själva har jag stor tillit till Woolly bugger som grundmönster med lite extra detaljer. Själva utseendet får gärna vara spretigt och otydligt. Då får flugan eget liv i vattnet. Att låta flugan leva under långa stopp är ofta metoden för att utlösa hugget just på vintern.

På tal om detaljer så är det ofta små saker som gör skillnad dunkla vinterdagar. Att bryta mönstret när det går trögt har ibland gett gensvar kort därefter. Till exempel att byta till fluga med en magic head-tratt framtill. Andra dagar har förföriska flugor som rör sig lugnt i starka attraktorfärger visat sig vara melodin. Var flexibel och fiska i takt med vinterlunken, så kommer hugget till slut. 📺

1. B3 BONKER

Ett fastetsat Stockholmsmönster som skänkt många havsöringsfanatiker glädje. Upphovsman till detta mönster är Jonas Gavelin, en profil bland innerstadens öringjägare. Färgsättningen sägs ha kommit till för att efterlikna spinnfiskarnas bete »Sandgrävlingen« i röd och svart, enligt Jonas själv.

Personlig lycka har bringats med flugan under bistra vinterdagar. Ofta knyts flugan på i lite grumligare vatten. Den röd-orangea stjärten syns retligt i vattenmassan. Guldhuvudet ploppar lockande i landningen. Jag sätter ofta på ett par 3D-ögon för extra attraktion, det avviker dock från originalmönstret.

Minnesvärd fångst: Jag glömmar aldrig en iskall förmiddag i januari. En sumpig vik låg öde. Svaga vindpustar krusade ytan då och då. Solen glänste på fräsigt is längst in i viken när jag lägger ett kast i anslut-

ningen till iskanten. Flugan landande med ett ploppande ljud. Strippar hem. I ett av stoppen håller jag flugan hängande längre än vanligt. Kommer väl ihåg hur jag satt och räknande tyst för mig själv. Vid sekund nio ska jag precis börja ta hem igen när ett abrupt stopp chockar mig. Linan sträcks upp med ett fräsande. Ytan exploderar och upp vältrar sig en havsöring i svag färg. Efter en kortare kamp är den min. Fisken väger cirka 3 kilo. Än idag är jag fortfarande förvånad över att hjärtat inte stannade på riktigt i huggögonblicket.

Krok: Partridge CS54 stl 4-6

Stjärt: Marabou fire orange, med några strån flash.

Kropp: Svart chenille.

Hackel: Svart tupp eller höna.

Huvud: Guldhuvud samt 3D-ögon.

Slitvarg på kusten.

John Kärki är en av den unga generationens kustfiskare i Stockholms skärgård som har lagt ner väldigt mycket tid på att hitta havsöringarna och få dem att bita. Han har experimenterat sig fram under en period av år då

öringfisket på ostkusten generellt sett varit mycket trögt, men har ändå lyckats. Bland annat genom att testa många olika metoder, flugmönster och tidpunkter på dygnet.

2. ORANGE MÄRLA

I bistra vintertider myllrar det inte av liv på grundbottarna. Märllorna däremot verkar konsekvent hålla till på grundområdena. I vegetationen och kring stenrösen frimmar de elegant och lättfångat. Rensar ni en havsöring under vintern kan jag nästan med garanti säga att ni kommer hitta märllor i magsäcken. Ofta orangefärgade, vilket de blir i magsäcken. I levande tillstånd skiftar de i transparenta naturfärger; oliv, brunt, och nästan åt svart ibland.

Minnesvärd fångst: Jag har själv aldrig riktigt lyckats med märlla på tafsen. Däremot har jag sett kompisarna plocka flera fiskar

precis framför ögonen på mig. Jag har även träffat flera duktiga öringfiskare som fiskar ensamma märllor på tafsen med stort förtroende. Därför väljer jag att ta med denna fluga bland mina vinterflugor.

Min kompis Kobben fiskar ofta märllan som upphängare med en buskig streamer som ändfluga. Det var även Kobben som förespråkade orangea märllor för några år sedan. Kanske utan vetskapen att märllorna ändrade färg i magsäcken... Men varför inte? Rätt födomall samt en attraktorfärg för köldstela öringar är helt rätt tänkt. Denna märlla har dock min vän Frank från Gotland komponerat ihop.

Krok: Partridge CS54 stl 6-8.

Stjärt: Ett litet knippe orange kaninhår.

Kropp: Fluo orange Polarchenille / Long hair chenille.

Ryggsköld: Utklippt plastficka.

TIPSET!

En liten droppe superlim i krokböjen gör så att stjärten inte trasslar sig.

3. B3 GRISEN

En spiggimitation som ersatt Pattegrisen för mig. Historien bakom flugan är att jag tyckte det kändes konstigt att fiska med en imitation av hästräka i Stockholms skärgård. När mina ögon aldrig ens sett en sådan räka i skärgården, trots ett ivrigt letande. Spigg fanns det däremot gott om och Pattegrisens laxrosa färg var ibland obehagligt effektiv. Så lösningen blev en laxrosa spiggimitation - som i skrivande stund har ett oräkneligt antal öringar på sitt samvete runt om i landet.

Som kuriosita kan nämnas att färgen pink salmon var i princip omöjlig att få tag på i marabou samt tupp- eller hönshackel. Så det blev till att experimentera med olika färgpulver för att få fram rätt ton. Efter lite trix och urblekningar kom jag fram till ungefär rätt ton.

Ni behöver dock inte färga materialet själv, om ni inte vill. Branschen har nämligen kommit ikapp och butikerna tillhandahåller allt som oftast de vanligaste materialen i färgen »laxrosa«.

Minnesvärd fångst: En öde och vindstilla vinterdag 2012 kliver jag rakt in i en knallblank öring på strax under 4 kilo. Fisken nöp en oförtyngd B3 Gris efter ett tvåsekunders stopp ovanför en mjukbottnad grundklack. Bataljen blev skakig, men efter närmare tio minuters stenhård fajt, i den annars så tysta vintern, låg fisken säkrad i håven.

Krok: Partridge CS54 stl 4-6.

Svans: Marabou. I färgen pink salmon alternativt hint of orange.

Kropp: Dubbad marabou från resterna av svansen.

Hackel: Pink salmon/annan variant av laxrosa tupp eller höns.

Huvud: 3D-ögon med två flashstrån hängande bakåt som sidolinjer.

Överkurs: det går utmärkt att färga själv, den här nyansen får du fram genom att ta Veinard färgpulver i peach med en mindre dutt korall. Blek ur med kokande diskmedel.

TRE TIPS FÖR VINTERFÅNGST

- ♦ Använd en flytlina för att kunna fiska flugan sakta och levande även riktigt grunt.
- ♦ Utnyttja att flugan kan hänga under långa pauser. Vissa dagar triggas riktigt långa stopp till hugg.
- ♦ Doftmedel ger flugan extra attraktion. Särskilt om fisken följer efter flugan kan en liten detalj som doftmedel vara den utlösande faktorn. Doft av räka fungerar bra vintertid.

4. VIT WOOLLY BUGGER MED GUMMIBEN

En riktig dräpare. Speciellt när större betesfisk söker sig landnära vintertid. Ibland kan man se uppspolade strömningar i strandkanten. Då är sällan öringen långt borta. Just den vita färgen verkar trigga fiskätande öring till hugg. Kanske symboliserar färgen betesfiskens mage? Kanske är öringen präglad på vitt blänk även under vintern. Frågan är svår att svara på men flugan har firat triumfer i kustbandet i alla fall.

De chartreusa gummibenen som fladdrar i intagning och stopp verkar vara sätta spiken i kistan för att väcka grövre öring att stiga till flugan. Just stoppen är på något sätt denna flugas ess i rockärmen. Med gummibenen utfläkande åt varsitt håll får den balans samtidigt som de rör sig oberäkneligt.

Minnesvärd fångst: En stormig vintermorgon i mars. Med snöblint synfält möter jag en aggressiv öringhona på prick 4 kilo. Hon snor flugan glupskt i vågorna. Öringen visade ingen nåd. Fajten är fortfarande en av de mer brutala och utdragna jag varit med om i kustbandet. Efter en blöt brottningsmatch kunde jag liggande i strandbrynet säkra öringen med ett tailgrepp, samtidigt som den vita flugan flög ur munnen.

Krok: Partridge CS54 stl 4-6.

Stjært: Vit Marabou.

Kropp: Dubbat Ice wing / Angel hair i färgen UV pearl.

Hackel: Vit tupp eller höna.

Huvud: Två chartreusa gummiben placerade utåt. Två strån pearl flash hängandes bakåt som sidolinje.

